

Home

BIBΛΙΟ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΤΕΚΟΥ: «ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ»

ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ 15 MARCH 2018

BIBΛΙΟΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ

Η Ιφιγένεια Τέκου είναι μια καταξιωμένη συγγραφέας που με κάθε νέο βιβλίο της μας εκπλήσσει με τις συγγραφικές της δυνατότητες. Γράφει βιβλία για ενήλικες, αλλά δεν παραμελεί να γράφει και βιβλία για εφήβους, προσπαθώντας να εισχωρήσει συγγραφικά στον κόσμο τους, κάτι που αποτελεί συγγραφική πρόκληση για την ίδια.

ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ: Ιφιγένεια, πρόσφατα κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο σου με τίτλο «Υolo – ζεις μονάχα μια φορά». Για τι είδους βιβλίο πρόκειται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΤΕΚΟΥ: Το Yolo πιστεύω πως είναι το πιο αισιόδοξο βιβλίο που έχω γράψει και απευθύνεται τόσο σε εφήβους όσο και σε ενήλικες. Περιγράφει τις ζωές πέντε εφήβων, που βιώνουν τα σκαμπανεβάσματα της ζωής με τον δικό του τρόπο ο καθένας. Το μουσικό συγκρότημα που φτιάχνουν με το όνομα Yolo τούς φέρνει πιο κοντά δυναμώνοντας μέσα τους συναισθήματα όπως αγάπη, φιλία, ελπίδα. Στο τέλος του βιβλίου, η Αλεξάνδρα, ο Χρήστος, η Εριφύλη, ο Ορέστης και ο Βασίλης θα είναι τελείως αλλαγμένοι. Πιο ώριμοι και παράλληλα πιο... je ne sais quoi, όπως θα έλεγε και η Εριφύλη που λατρεύει τα γαλλικά.

Μ.Γ.: Αν δεν κάνω λάθος, πρόκειται για το δεύτερο βιβλίο σου που απευθύνεται σε εφήβους. Ποιο ήταν το κίνητρο ώστε να γράψεις βιβλίο για εφήβους;

Ι.Τ.: Η πρώτη μου σχέση (σε επίπεδο συγγραφής) με το νεανικό μυθιστόρημα, δημιουργήθηκε χάρη στο βιβλίο μου «Αγάπα το ή παράτα το» από τις εκδόσεις Λιβάνη, μια ιστορία που διαδραματίζεται στο όμορφο νησί της Σύμης και ως κύριο άξονά της έχει τον σχολικό εκφοβισμό και τις συνέπειές του στις εφηβικές ψυχές. Το Yolo ήρθε σχεδόν δύο χρόνια μετά, όμως γνώριζα ήδη πως η συγγραφή νεανικών μυθιστορημάτων είχε για μένα μόλις ξεκινήσει. Είναι γεγονός ότι η πλειονότητα των νέων σήμερα δεν διαβάζει εξωσχολικά βιβλία και αυτό από μόνο του αποτελεί πρόκληση για ένα συγγραφέα που θέλει να ασχοληθεί με τη νεανική λογοτεχνία. Είναι δύσκολο να μπεις στην ψυχολογία των εφήβων, τόσο στην πραγματική τους ζωή όσο και στα όνειρα, τις φαντασιώσεις, τις αμφισβητήσεις, τους φόβους και τις διαψεύσεις τους. Χρειάζεται να τους προσεγγίσεις και να τους καταλάβεις χωρίς να τους κρίνεις. Για μένα, λοιπόν, αυτό ήταν το κίνητρο: να προσπαθήσω να γράψω ένα βιβλίο που θα ικανοποιήσει το πιο απαιτητικό αναγνωστικό κοινό που για μένα είναι οι έφηβοι.

Μ.Γ.: Υπήρξε κάποια αφορμή που σου ενέπνευσε το θέμα του Yolo;

Ι.Τ.: Η έμπνευση ή για να πω καλύτερα η παρότρυνση, ήρθε από μια γλυκύτατη δασκάλα Ειδικής Αγωγής, όταν είχα πάει σε κάποιο δημοτικό της Νέας Σμύρνης προκειμένου να μιλήσω στα εκτάκια για τον σχολικό εκφοβισμό στον οποίο αναφέρεται το «Αγάπα το ή παράτα το», στο οποίο έχω ήδη αναφερθεί πρωτύτερα. Η κυρία Άννα λοιπόν μου πρότεινε να γράψω μια ιστορία για ένα παιδί με κινητικά προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει. Έτσι κι έκανα. Η δεκαεξάχρονη Αλεξάνδρα, η μία από τις ηρωίδες μου, γνωρίζει από νωρίς το άσχημο πρόσωπο της ζωής καθώς ένα ατύχημα την καθλώνει σε αναπηρικό καροτσάκι. Παρόλα αυτά ο εθισμός της στο όνειρο την βοηθά να ξεπερνά κάπως τη διαφορετικότητά της.

Μ.Γ.: Η ιστορία που αφηγείσαι βασίζεται κυρίως στις πρωτοπρόσωπες αφηγήσεις τεσσάρων εφήβων. Είχες κάποια συγκεκριμένα πρότυπα στο μυαλό σου όταν το έγραφες;

Ι.Τ.: Προτιμώ να χρησιμοποιώ, είναι η αλήθεια, την πρωτοπρόσωπη αφήγηση στα βιβλία που απευθύνονται σε νέους, καθώς θεωρώ ότι είναι αμεσότερη, ρέουσα, και γινόμαστε πιο εύκολα κοινωνοί των βαθύτερων συναισθημάτων και σκέψεων των εφήβων ηρώων. Ποτέ δεν έχω κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο πάνω στο οποίο βασίζομαι για να σχηματίσω κάθε ήρωά μου. Μοναδικός μούσουλας είναι το ένστικτο και η φαντασία μου.

Μ.Γ.: Τη φράση «Ζεις μονάχα μια φορά», πόσο εύκολο είναι να την κατανοήσουν τα παιδιά της εφηβείας;

Ι.Τ.: Δεν μπορούμε και ούτε είναι δυνατό να περιμένουμε από έναν έφηβο να κατανοήσει σε όλο το φάσμα του το νόημα πίσω από μια φράση που χρησιμοποιεί για χαβαλέ. Πρέπει κάποιος να έχει γράψει χιλιόμετρα στο κοντέρ της ζωής, να έχει

αντιμετωπίσει δυσκολίες και μέσω αυτών να έχει καταλήξει στο συμπέρασμα πως η ζωή είναι μικρή και άρα πρέπει να την χαιρέσει στο έπακρο.

Μ.Γ.: Ως απόφοιτος της γαλλικής φιλολογίας, παραδίδεις μαθήματα σε παιδιά, συνεπώς διαθέτεις κάποια εμπειρία από παιδιά. Πόσο κοντά είναι οι χαρακτήρες του βιβλίου στα σημερινά 16χρονα;

Ι.Τ.: Προσπάθησα, ώστε οι ήρωες του βιβλίου μου να είναι ο έφηβος της διπλανής πόρτας, ωστόσο απέφυγα σκόπιμα κάποιες συμπεριφορές και εκφράσεις που μπορεί να συνηθίζονται σε αυτές της ηλικίες και θα έκαναν ίσως πιο ρεαλιστικό το κείμενο. Ως δημιουργός εκμεταλλεύομαι το προνόμιο που μου δίνεται να παρουσιάσω την ιστορία από την δική μου οπτική γωνία, πάντα με σεβασμό και αγάπη προς το αναγνωστικό κοινό που κάθε φορά απευθύνομαι.

Μ.Γ.: Οι νέοι του βιβλίου σου έχουν βιώσει κάποιες τραγικές καταστάσεις. Σε τι εστιάζεται κυρίως το βιβλίο σου;

Ι.Τ.: Πράγματι, οι πρωταγωνιστές του βιβλίου μου τραβάνε ο καθένας τους το δικό του σταυρό, όμως δεν το βάζουν κάτω και οπωσδήποτε δεν παραιτούνται. Αυτό είναι άλλωστε και το μήνυμα που περνιέται υποδόρια στον αναγνώστη, η αντίσταση κατά της μιζέριας και το πείσμα απέναντι στις προκλήσεις της ζωής.

Μ.Γ.: Ποια είναι τα πολεμοφόδια ενός εφήβου για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της ζωής;

Ι.Τ.: Νομίζω ότι η αγάπη και η στήριξη της οικογένειας απ' τη βρεφική κιόλας ηλικία ενός ανθρώπου, είναι εκείνη που τον βοηθάει, δημιουργώντας τις απαραίτητες άμυνες έτσι ώστε να αντιμετωπίσει κάθε πρόκληση. Η διαρκής ενθάρρυνση των γονιών και η

πίστη τους στο παιδί, το βοηθούν να αποκτήσει αυτοπεποίθηση και να μην λιποψυχεί στα δύσκολα.

Μ.Γ.: Φλερτ, έρωτες, χαρές, απογοητεύσεις, όνειρα... Ποιο είναι το μήνυμα που εισπράττουν οι έφηβοι με την ανάγνωση του βιβλίου σου;

Ι.Τ.: Η ζωή είναι μικρή, πραγματικά μικρή, και δεν αξίζει τον κόπο να απογοητευόμαστε με την κάθε αναποδιά που θα βρεθεί στο δρόμο μας. Αντίθετα οφείλουμε να τιμάμε τον χρόνο που μας δόθηκε, παλεύοντας να τον κάνουμε όσο γίνεται πιο όμορφο.

Μ.Γ.: Αφού σε ευχαριστήσω και σου ευχηθώ καλοτάξιδο το νέο σου βιβλίο, θα σου ζητήσω να κλείσεις αυτή τη συνέντευξη με μια αγαπημένη σου φράση μέσα από το βιβλίο.

Ι.Τ.: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Γκαζιάνη, τόσο για τις ερωτήσεις σας όσο και για τις ευχές σας. Θα κλείσω λοιπόν αυτή την όμορφη συνέντευξη με τα λόγια της Αλεξάνδρας, της δεκαεξάχρονης ηρωίδας μου.

«Θα βάλω ένα χοντρό σπαστό καλαμάκι στη ζωή και θα τη ρουφήξω μέχρι τέρμα. Μην ξεχνάς, ζεις μονάχα μια φορά αν είσαι άνθρωπος και όχι γάτα, αλλά πεθαίνεις κάθε μέρα αν παραιτείσαι από τα όνειρά σου».

***Το βιβλίο «Υolo ζεις μονάχα μια φορά» της Ιφιγένειας Τέκου, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.**

Βιογραφικό

Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΤΕΚΟΥΥ γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και πήρε μεταπτυχιακό τίτλο από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Εργάστηκε ως διοικητική υπάλληλος για αρκετά χρόνια σε πολυεθνικές εταιρείες, ενώ πλέον κάνει μεταφράσεις και παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα σε παιδιά.